

Ćwiczenia percepcji wzrokowej i
koordynacji wzrokowo – ruchowej.
Stymulacja słuchowa.

Ćwiczenia rozwijające percepcję wzrokową
i koordynację wzrokowo – ruchową to
umiejętność koordynacji ruchów całego
ciała, bądź jego części z ruchami gałek
ocznych.

Zaburzona koordynacja wzrokowo-ruchowa u dzieci objawia się małą precyzją ruchów i trudnościami w czasie wykonywania prostych zadań. Dzieci te nieprawidłowo trzymają ołówki, niechętnie rysują, często nie kończą swoich prac. Ich rysunki charakteryzują się uproszczoną formą i niskim poziomem graficznym. Prace robią wrażenie niedbale wykonanych.

Przykładowe ćwiczenia rozwijające percepcję wzrokową i koordynację wzrokowo – ruchową:

- wskazywanie i rozróżnianie osób z najbliższego otoczenia;
- przyglądanie się przedmiotom znajdującym się w pobliżu dziecka;
 - wyciąganie ręki po wskazany przedmiot;
- trzymanie i przekładanie z ręki do ręki wybranego przedmiotu;
- branie i odkładanie wskazanego przedmiotu w określone miejsce;
 - układanie historyjek obrazkowych;
- wskazywanie przedmiotów znanych dziecku (zabawek, przedmiotów codziennego użytku);
 - wskazywanie przedmiotów na obrazkach;

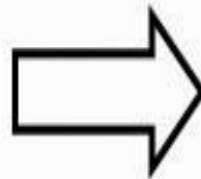
-
- napełnianie pudełka klockami (wkładanie do wyznaczonego miejsca);
 - układanie klocków w jednej linii (tworzenie prostych układów rytmicznych);
 - segregowanie klocków i zabawek;
 - dobieranie takich samych przedmiotów (np. dwie lalki, dwa misie);
 - dopasowywanie obrazków do przedmiotów i odwrotnie;
 - zgadywanie czego brakuje (spośród dwóch, trzech przedmiotów jest chowany jeden z nich, a dziecko odgaduje, którego przedmiotu brakuje);
 - nawlekanie koralików, wiązanie i rozwiązywanie supełków;
 - pogrubianie i odwzorowywanie prostych kształtów.

Zdjęcia przedstawiające niektóre z ćwiczeń:

wskazywanie przedmiotów na obrazkach:

układanie klocków w jednej linii
(tworzenie prostych układów
rytmicznych);

dopasowywanie przedmiotów do obrazków:

nawlekanie koralu:

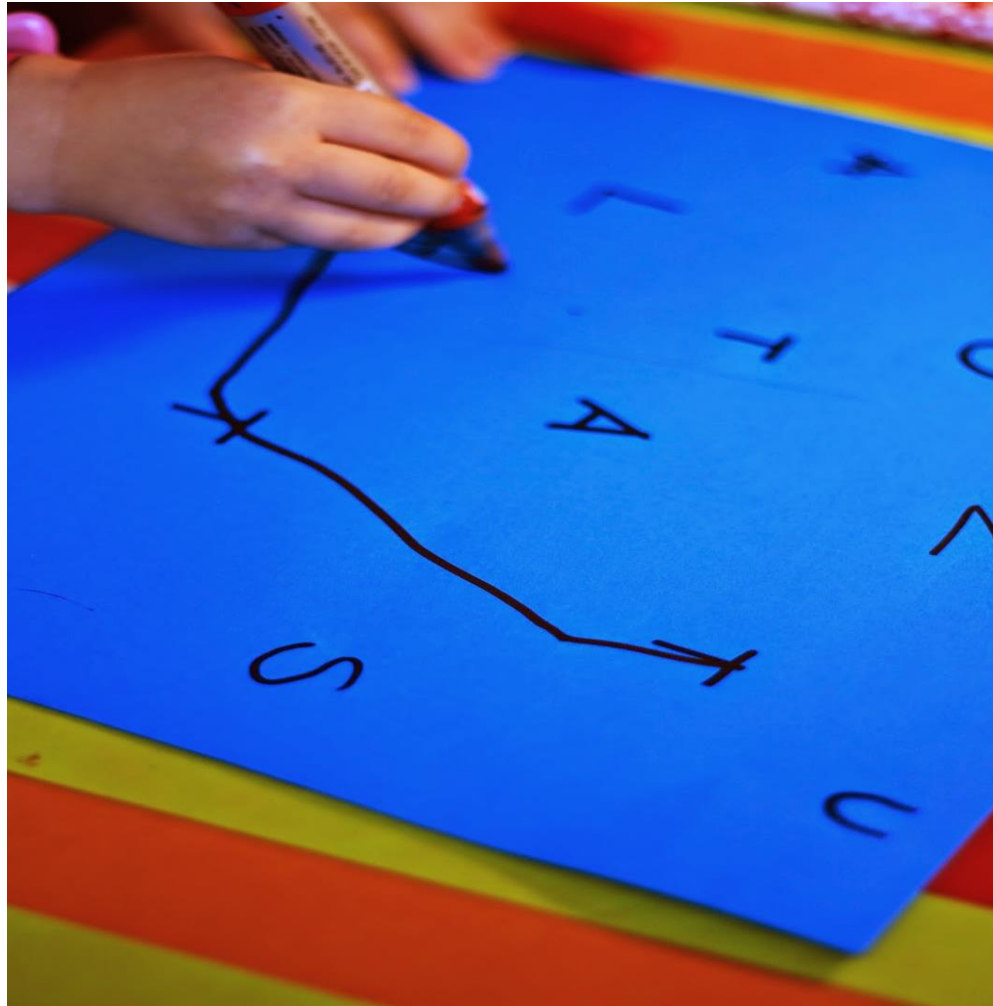
Układanie historyjek obrazkowych:

Ćwiczenia usprawniające percepcję wzrokową na materiale literowy:

- wyszukiwanie takich samych liter i ich segregowanie;
- lepienie z plasteliny lub układanie liter z drutu;
- wyszukiwanie takich samych sylab i ich segregowanie;
- wyszukiwanie takich samych wyrazów i ich rozpoznawanie w tekście.

wyszukiwanie takich samych liter:

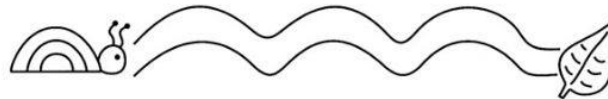
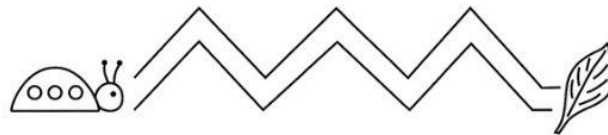
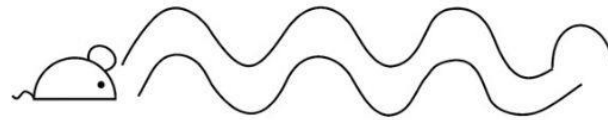

lepienie z plasteliny liter:

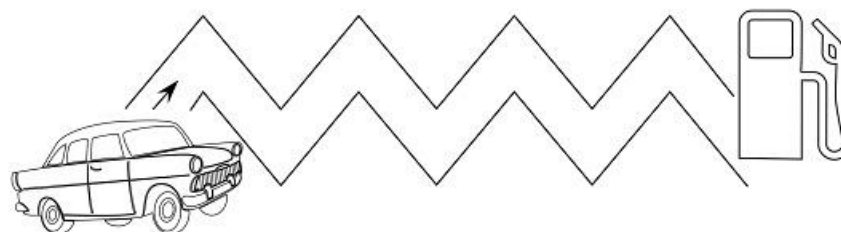
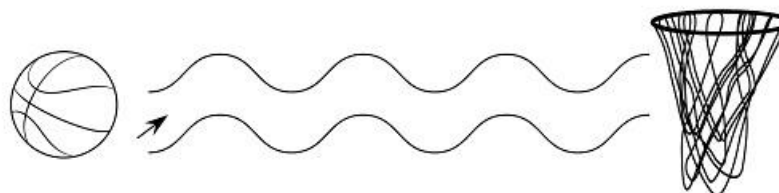
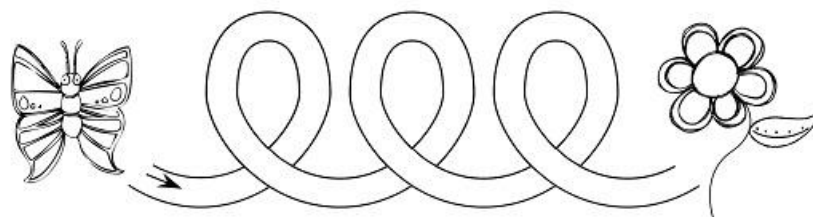
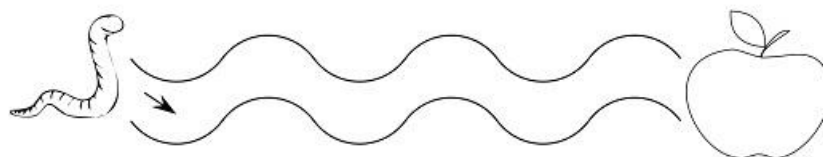

Ćwiczenia rozwijające percepcję wzrokową i koordynację wzrokowo – przykładowe karty pracy:

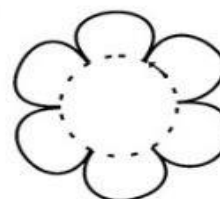
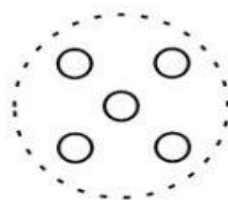
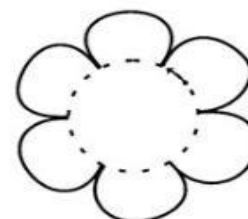
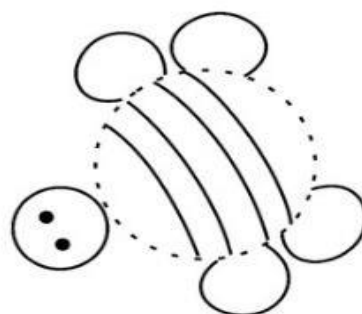
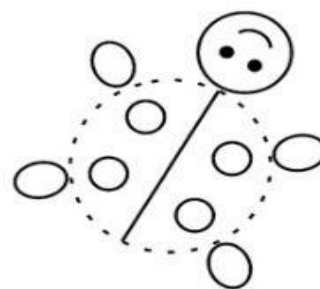
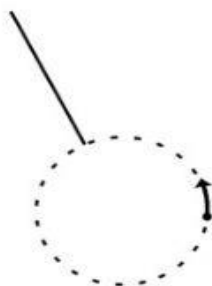
8

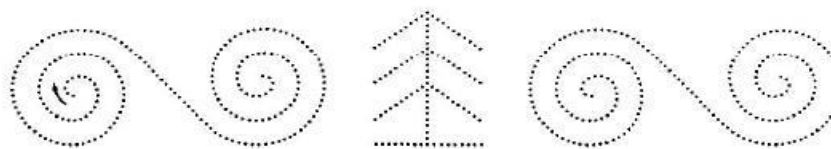
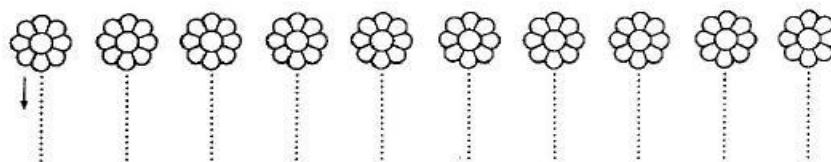

**Zaznacz drogę do celu kredką
lub pisakiem.**

Samoocena

Stymulacja słuchowa

Słuch jest zdolnością odbioru dźwięku. Odbiór słyszanych dźwięków możliwy jest dzięki analizatorowi słuchu, który składa się z: receptora odbierającego bodźce słuchowe (ucho), przekazującego je na pobudzenia nerwowe: drogi słuchowej doprowadzającej pobudzenia nerwowe do mózgu, oraz nerwów odśrodkowych przekazujących impuls do mózgu.

Stymulacja słuchowa poprawia przetwarzanie bodźców słuchowych. Jeśli u dziecka występują centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego wówczas ma ono problemy z prawidłowym różnicowaniem dźwięków, lokalizacją źródła dźwięku, rozpoznawaniem wzorców dźwiękowych, analizą czasowych aspektów sygnału dźwiękowego, umiejętnością rozumienia mowy zniekształconej, rozumieniem mowy w hałasie. To znaczy, że osoba z tym zaburzeniem nie ma możliwości pełnego wykorzystania słyszanego sygnału akustycznego przy prawidłowym jego odbiorze w strukturach obwodowych.

W czym może pomóc?

- Uwaga i koncentracja;
- Rozumienie mowy'
 - Artykulacja;
 - Komunikacja;
 - Samoocena.

Przykładowe ćwiczenia:

- Co słyszać? dziecko, z zamkniętymi oczami, wsłuchuje się w dźwięki dochodzące z otoczenia i nazywa, co usłyszało;
- Co się toczy? należy przygotować kilka przedmiotów np. piłeczkę (ping pong), klocek, monetę, kamyk. Osoba dorosła demonstruje ćwiczenie, tocząc przedmioty po stole. Dziecko uważnie nasłuchuje, a następnie rozpoznaje, jaki przedmiot się toczy;
- Na czym gram? należy przygotować proste instrumenty, np. flet, harmonijkę ustną, bębenek, cymbały itp. Dziecko i dorosły grają na instrumencie; następnie jedno z nich się odwraca, a druga osoba odgaduje, na jakim instrumencie zagrało;
- Które to zwierzę? Który pojazd? Odtwarzamy dziecku nagrania na płycie CD, dziecko wskazuje na obrazkach usłyszany dźwięk Co przesypuje? Terapeuta przesypuje różne substancje np. piasek, kasza, groch, fasola, ryż, makaron, dziecko odgaduje co zostało przesypane z kubka do kubka;
- Co ukryłam w pojemniku? Terapeuta wkłada do pojemników różne przedmioty np. kamień, moneta, piasek, dziecko odgaduje co jest w środku.

Kojarzenie dźwięków z przedmiotami i czynnościami:

Źródłami dźwięków są:

- zwierzęta (np. szczekanie psa itp.);
- sprzęt domowego użytku (np. odkurzacz, dzwonek itp.);
- pojazdy (np. samochód, pociąg itp.);
- czynności (np. wbijanie gwoździ, ubijanie kotletów itp.) ;
- instrumenty (np. bębenek, dzwonki itp.);
- dźwięki ludzkie (np. płacz, śmiech, kaszel itp.);
- przyroda (np. deszcz, burza, śpiewanie ptaków).

O czym należy pamiętać?

- Bodźce słuchowe nadajemy poniżej głowy dziecka;
- Początkowe bodźce akustyczne muszą być głośne;
- Dźwięki nadajemy zawsze do obu uszu, czyli stymulujemy jednakowo ucho prawe i lewe;
- Dźwięki muszą być różnorodne, ale nie zapominamy o powtarzalności, tylko wtedy dziecko ma szansę zapamiętania tych dźwięków;
- Początkowo prezentujemy dziecku dźwięki kontrastowe (bardzo różniące się od siebie np. bębenek i trójkąt- niskie i wysokie tony instrumentów, a także zabawek wydających dźwięki np. krowa muu i wąż sss- niskie i wysokie);
- Należy zwrócić uwagę przy zakupie pomocy dydaktycznych, nagrań i zabawek imitujących odgłosy zwierząt, pojazdów itp. by były jak najbardziej zbliżone do naturalnych;
- Podczas ćwiczeń słuchowych dążymy do wyeliminowania bodźców wzrokowych i innych mogących odwracać uwagę dziecka i powodować dekoncentrację;
- Nasz głos powinien być ekspresyjny, melodyjny, śpiewny, musi on zwracać uwagę dziecka.

